

**ΤΑ «ΔΙΚΑΙΑ ΤΟΥ ΡΗΓΑ»
ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗΣ ΤΟΥ ΟΗΕ
ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ**

Ομιλία Π. Ι. Καραφωτιά στην Ένωση Αρκάδων Βριλησσιών, 19 Μαΐου 2017

Εισαγωγικά, πριν αναπτύξω το θέμα μας, θα ήταν χρήσιμο να κάνω μια επιγραμματική αναφορά στην ιστορία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για όσους δεν τη γνωρίζουν. Η πρώτη φορά στην ιστορία που αναφέρονται τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι όταν ο βασιλιάς των Περσών Κύρος ο Μέγας κατέκτησε τη Βαβυλώνα, το 539 π.Χ., και απελευθέρωσε τους σκλάβους! Αυτή η πράξη αποτελεί το πρώτο, απ' ό,τι γνωρίζω, ορόσημο στην ιστορία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ο ίδιος δε έγραψε διακήρυξη όπου αναφέρεται ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν δικαιώματα και εδραίωσε τη φυλετική ισότητα. Η διακήρυξη κατεγράφη σε κύλινδρο από πηλό και θεωρείται ο πρώτος Χάρτης δικαιωμάτων του ανθρώπου! Στη συνέχεια, τα ανθρώπινα δικαιώματα, σαν έννοια κοινωνική, αναπτύχθηκαν εκατοντάδες χρόνια π. Χ. στην Κίνα, στις Ινδίες και στην Ελλάδα, όπου για πρώτη φορά συναντάμε την αναζήτηση από φιλοσόφους, σαν δικαίωμα, των εννοιών της ελευθερίας, της αλήθειας, της απουσίας φόβου κ.λπ. Χαρακτηριστικό ορόσημο αποτελεί η ομιλία του Μεγαλέξανδρου στην Ωπη το 324 π. Χ. (το κείμενο αυτούσιο αμφισβητείται και θεωρείται συρραφή ιδεών του Μ. Αλέξανδρου, αλλά έτσι κι' αλλιώς τις ιδέες αυτές τις απέδειξε στην πράξη) όπου αναφέρεται σε πρωτόγνωρες για την εποχή εκείνη έννοιες όπως η παγκόσμια ειρήνη και αδερφοσύνη, η κατάργηση των φυλετικών διακρίσεων, η αξιοκρατία, κ.ά., και που τον καθιστούν πρόδρομο του Χριστιανισμού και των αρχών του ΟΗΕ και της Οικουμενικής Διακήρυξης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου {ΟΔΔΑ}. Επίσης στην Κίνα ο φιλόσοφος Μένσιους, πριν περίπου δυο χιλιάδες τριακόσια χρόνια, αναφέρθηκε στα ανθρώπινα δικαιώματα λέγοντας χαρακτηριστικά: «Όταν ένας ηγέτης μεταχειρίζεται τους υπηκόους του σαν χόρτο και σκουπίδι, τότε και οι υπήκοοί του πρέπει να τον μεταχειρίζονται σαν ληστή και εχθρό». Επίσης, στην αρχαία Ελλάδα, στις Ινδίες και στη Ρώμη αναπτύχθηκε το «Φυσικό Δίκαιο» (Natural Law). Στη συνέχεια έχουμε τη Magna Charta το 1215 και την «Αναφορά Δικαίου» (Petition of Right) στην Αγγλία το 1628, την Αμερικανική Επανάσταση το 1776 και το Σύνταγμα των ΗΠΑ το 1787, καθώς και τη

Γαλλική Επανάσταση το 1789 με το περίφημο τρίπτυχο Ελευθερία, Ισότητα, Αδελφότητα (Liberte, Egalite, Fraternite), η Διακήρυξη των ΗΠΑ το 1791 (Bill of Rights- που συμπεριλάμβανε τη Διακήρυξη της Βιρτζίνια (Virginia Declaration), το Βρετανικό Bill of Rights το 1869), τις φιλοσοφικές θεωρίες των Γάλλων Βολταίρου, Ρουσό, Ντιντερό, καθώς και των Άγγλων Λοκ και Χιούμ. Και, βέβαια, έχουμε τη Χάρτα του Ρήγα Βελεστινλή, εμπνευσμένη από τις Γαλλικές Εθνοσυνελεύσεις, που θα αναπτύξουμε αμέσως μετά, και ακόμη τις φιλοσοφικές θεωρίες Τολστόι και Γκάντι. Παράλληλα, οι χριστιανικές και σοσιαλιστικές κοσμοθεωρίες συμπλήρωσαν την εικόνα. Όσον αφορά τους διεθνείς οργανισμούς, μόνον ο ΟΗΕ ασχολήθηκε συστηματικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η ΚτΕ περιορίστηκε σε ελάχιστους τομείς των Α.Δ. Η παγκόσμια κοινότητα δεν είχε ωριμάσει ακόμη όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η αποικιοκρατία καλά κρατούσε, καθώς και ο ρατσισμός, κ.ά. απάνθρωπες πρακτικές. Η τραγωδία του Β΄ ΠΠ καθώς και η πρόοδος της δημοκρατίας συντέλεσαν στην προαγωγή και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Και φθάνουμε στο σημαντικότερο ιστορικό ορόσημο: Στις 10 Δεκεμβρίου 1948 η ΓΣ του ΟΗΕ υιοθέτησε την Οικουμενική Διακήρυξη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΟΔΔΑ) που χαρακτηρίστηκε «πρότυπο επιτεύγματος για όλους τους λαούς» και όπου στα 30 άρθρα της καλύπτει το ευρύτερο δυνατό φάσμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Πρωταγωνιστής ήταν ο Γάλλος νομομαθής Ρενέ Κασσέν, που είχε επηρεασθεί από αρχαίους Έλληνες φιλοσόφους. Επίσης, σημαντικό ρόλο διαδραμάτισε και η σύζυγος του αείμνηστου Αμερικανού Προέδρου Φράνκλιν Ρούζβελτ, Ελεανόρ. Πρέπει δε να επισημανθεί ότι για την επίτευξη της Διακήρυξης πρωτοστάτησαν ΜΚΟς κι αυτό αναδεικνύει την αξία και σημασία των πρωτοβουλιών των ενεργών και υπεύθυνων πολιτών. Επίσης, ότι από τη Διάσκεψη του Αγίου Φραγκίσκου το 1945 για το Χάρτη του ΟΗΕ, περίπου 40 ΜΚΟς ασκούσαν πίεση για να συμπεριληφθούν τα ανθρώπινα δικαιώματα στο Χάρτη. Γεγονός είναι ότι η Οικουμενική Διακήρυξη του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου αποτελεί ένα σύγχρονο πανανθρώπινο κοινωνικό «Ευαγγέλιο», που εμπνέει και χαράσσει την ορθή γραμμή πλεύσης της πολιτισμένης ανθρωπότητας.

Και τώρα, στο θέμα μας. Η αναγέννηση του ελληνικού κράτους δεν έγινε με το χτύπημα της μαγικής ράβδου της θεάς Αθηνάς στον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης, όπου φύτεψε το οικουμενικό σύμβολο της ειρήνης, αλλά με τη σύλληψη στην ιερή μήτρα της ελληνικής εθνικής συνείδησης και παράδοσης, του υπέρτατου καθήκοντος στην ελευθερία και ανεξαρτησία και των μέσων που χρησιμοποίησαν οι ήρωες πρωταγωνιστές, οι εθνομάρτυρες και ο ενεργά συμμετέχων ελληνικός λαός για την εκπλήρωσή του.

Ήταν πραγματικά ένα θείο στην υπέρβασή της θαύμα η Ελληνική Επανάσταση και Εθνογένεση μετά από τετρακόσια περίπου χρόνια στυγνής και αδυσώπητης

σκλαβιάς, από κατακτητή με βάρβαρες καταβολές και εθνοκτόνες επιδιώξεις έχοντας στο ενεργητικό του γενοκτονίες, λεηλασίες, ανείπωτη δυστυχία και καταστροφή σπουδαίων πολιτισμών με την ανοχή αλλά και συνέργεια άλλων κρυπτοβάρβαρων ισχυρών κυκλωμάτων που φθονούσαν την ελληνική πολιτισμική υπεροχή και ελεύθερη, πέραν από κάθε είδους ρασισμό και κοινωνικό αποκλεισμό, με πανανθρώπινο οικουμενικό πνεύμα, ελληνική κοσμοθεωρία. Βέβαια, υπήρχαν και για συμφέροντα.

Κι ήταν πραγματικό θαύμα, μετά από εκείνο της Αναγέννησης, που δημιουργήθηκε και ήκμασε με το ζωογόνο ελληνικό πνεύμα, να ξαναγεννηθεί ένα ελεύθερο και ανεξάρτητο Ελληνικό Κράτος μέσα από ποτάμια αίματος και άλλες απροσμέτρητες θυσίες, αλλά και με την ευτυχή συγκυρία της διεθνούς υποστήριξης.

Και όπως το 324 π.Χ. ο Μεγαλέξανδρος, εμπνευσμένος μαθητής του ανεπανάληπτου παγκόσμιου Πρύτανη της Φιλοσοφίας Αριστοτέλη, στην ομιλία του στην ΩΠΗ, εγκαινίασε έναν κόσμο ειρήνης, αδερφοσύνης, αξιοκρατίας (αριστοκρατίας), χωρίς φυλετικές κ.ά. διακρίσεις κ.λπ., και αποτέλεσε τον πρόδρομο του Χριστιανισμού, του ΟΗΕ και της Οικουμενικής Διακήρυξης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΟΔΔΑ), έτσι, σε σύγχρονα δεδομένα, ο Ρήγας Βελεστινλής, εμπνευσμένος και από τη Γαλλική Επανάσταση και τα κείμενα των Γαλλικών Εθνοσυνελεύσεων περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά με τις προσωπικές του εμπνευσμένες αλλαγές και προσθήκες, προσαρμοσμένες στις τοπικές αλλά και ευρύτερες επιταγές, τυπώνει τα «Δίκαια του Ανθρώπου» (1797 Ένα χρόνο μετά, στις 24/6/1798 δολοφονήθηκε) που αποτελούν έναν επίσης πρόδρομο της ΟΔΔΑ. Αν κάποιος μελετήσει το σπουδαίο αυτό κείμενο καθώς και την ΟΔΔΑ θα διαπιστώσει του λόγου το αληθές. Πραγματικά συγκλονίζεται κανείς από τις μεστές σε οικουμενικό ανθρωπισμό και δημοκρατικότητα περίλαμπρες και σοφές ιδέες του Ρήγα περί των Δικαίων του Ανθρώπου πριν 156 χρόνια από την ΟΔΔΑ. Στο κείμενο αυτό φαίνεται ο προδρομικός τους χαρακτήρας όσον αφορά τα άρθρα της Οικουμενικής Διακήρυξης και εδώ έγκειται η μεγαλοφυία του Ρήγα Βελεστινλή:

Επιλεκτικά, το άρθρο 1 των Δικαίων του Ανθρώπου του Ρήγα αναφέρει ότι ο σκοπός των ανθρώπων είναι να «συμβοηθώνται» και να ζουν ευτυχισμένοι και όχι να «αλληλοσπαράζονται». Συγκεκριμένα αναφέρει ο Ρήγας στη γνήσια δική του γλώσσα: «Ο σκοπός οπού απ' αρχής κόσμου οι άνθρωποι εσυμμαζώχθηκαν από τα δάση την πρώτην φοράν, δια να κατοικήσουν όλοι μαζί, κτίζοντες χώρας και πόλεις, είναι δια να συμβοηθώνται και να ζώσιν ευτυχισμένοι, και όχι να συναντιτρώγονται ή να ρουφά το αίμα τους ένας... και δια να είναι βέβαιοι εις την απόλαυσιν των φυσικών δικαίων, τα οποία δεν έχει την άδειαν να τους τα αφαιρέσει κανένας επί της Γης».

Το άρθρο 2 αναφέρει χαρακτηριστικά: «Αυτά τα Φυσικά Δίκαια είναι : πρώτον, το να είμεθα όλοι ίσοι και όχι ο ένας ανώτερος από τον άλλον. Δεύτερον, να είμεθα ελεύθεροι και όχι ο ένας σκλάβος του άλλου. Τρίτον, να είμεθα σίγουροι εις την ζωήν μας, και κανένας να μην ημπορή να μας την πάρη αδίκως και κατά φαντασίαν. Και τέταρτον, τα κτήματα οπού έχομεν κανένας να μην ημπορή να μας εγγίξει, αλλ' είναι δικά μας και των κληρονόμων μας».

Το άρθρο 3 αναφέρει ότι «όλοι οι άνθρωποι, Χριστιανοί και Τούρκοι, κατά φυσικόν λόγον, είναι ίσοι. Όταν παίση τινάς, οποιασδήποτε καταστάσεως, ο Νόμος είναι αυτός δια το παίσιμα και αμετάβλητος. Ήγουν δεν παιδεύεται ο πλούσιος ολιγώτερον και πτωχός περισσότερον δια το σφάλμα, αλλ' ίσια-ίσια».

Το άρθρο 4 αναφέρει ότι ο Νόμος αποτελεί ελεύθερη απόφαση και ό,τι πράγμα προστάξει είναι δίκαιον και ωφέλιμον «εις την συγκοινωνίαν της ζωής μας και να εμποδίζει εκείνο όπου μας βλάπτει». Και πραγματικά ο όρος «συγκοινωνία» εκφράζει πίο γνήσια και πιο σοφά εκείνο που σήμερα ονομάζουμε σχέσεις.

Το άρθρο 6 αναφέρει: «Η ελευθερία είναι εκείνη η δύναμις οπού έχει ο άνθρωπος εις το να κάμη όλον εκείνο, οπού δεν βλάπτει εις τα δίκαια των γειτόνων του. Αυτή έχει ως θεμέλιον την φύσιν, διατί φυσικά αγαπώμεν να είμεθα ελεύθεροι. Έχει ως κανόνα την δικαιοσύνην, διατί η δικαία ελευθερία είναι καλή. Έχει ως φύλακα τον Νόμον, διατί αυτός προσδιορίζει, έως που πρέπει να είμεθα ελεύθεροι. Το ηθικόν σύνορον της Ελευθερίας» είναι τούτο το ρητόν (η πεμπτουσία και του Χριστιανισμού): «μην κάνεις εις τον άλλον εκείνο οπού δεν θέλεις να σε κάμουν».

Το άρθρο 7 αναφέρει ότι «το δίκαιον του να φανερώνωμεν την γνώμην μας και τους συλλογισμούς μας, τόσο με την τυπογραφίαν, όσον και με άλλον τρόπον. Το δίκαιον του να συναθροιζώμεθα ειρηνικώς. Η ελευθερία κάθε είδους θρησκείας, Χριστιανισμού, Τουρκισμού, Ιουδαϊσμού και τα λοιπά, δεν είναι εμποδισμένα εις την παρούσαν διοίκησιν. Όταν εμποδίζονται αυτά τα δίκαια, είναι φανερόν πως προέρχεται τούτο από Τυραννίαν, ή πως είναι ακόμη ενθύμησις του εξοστρακισθέντος Δεσποτισμού, όπου απεδιώξαμεν».

Το άρθρο 10 αναφέρει ότι «κανένας άνθρωπος να μην εγκαλείται εις κριτήριον, να μη φυλακώνεται κατ' άλλον τρόπον, παρά καθώς διορίζει ο Νόμος και όχι κατά την φαντασίαν και θέλησιν του κριτού». Το άρθρο 16 αναφέρει το δικαίωμα «να εξουσιάζει ο καθένας ειρηνικώς τα υποστακτικά του». Το άρθρο 34 αναφέρει «ο Βούλγαρος πρέπει να κινείται, όταν πάσχει ο Έλλην, αλλά τούτος πάλιν δι' εκείνον, και αμφοτέροι δια τον Αλβανόν και Βλάχον». Επίσης, το ριζοσπαστικότερο άρθρο 35 (τελευταίο) αναφέρει ότι: «Όταν η διοίκηση βιάζει, αθετεί, καταφρονεί τα δίκαια του λαού και δεν εισακούει τα παράπονά του, το να κάμνει τότε ο λαός, ή κάθε μέρος του λαού, επανάσταση, ν' αρπάξει τ' άρματα και να τιμωρήσει τους

τυράννους του, είναι το πλέον ιερόν απ' όλα τα δίκαιά του και το πλέον απαραίτητο απ' όλα τα χρέη του».

Είναι όντως καταπληκτική η νοηματική συγγένεια των άρθρων αυτών με εκείνα της ΟΔΔΑ, τα οποία, όπως είναι γνωστό έχουν δεχθεί την επίδραση του αρχαίου αλλά και σύγχρονου ελληνικού πνεύματος.

Το άρθρο 1 της ΟΔΔΑ (σύνολο 30) αναφέρει ότι όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι στην αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα και οφείλουν να συμπεριφέρονται μεταξύ τους με πνεύμα αδελφότητας.

Το άρθρο 2 της ΟΔΔΑ αναφέρει ότι όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι χωρίς διάκριση λόγω φύλου, φυλής, γλώσσας, θρησκείας, πολιτικών πεποιθήσεων κ.λπ.

Το άρθρο 3 κατοχυρώνει το δικαίωμα στη ζωή, την ελευθερία και την προσωπική ασφάλεια. Το άρθρο 4 απαγορεύει το καθεστώς δουλείας και δουλεμπορίου.

Το άρθρο 7 κατοχυρώνει την ισονομία και την προστασία από το Νόμο χωρίς καμιά διάκριση. Το άρθρο 18 κατοχυρώνει την ελευθερία σκέψης, συνείδησης και θρησκείας.

Το άρθρο 22 αναφέρει ότι κάθε άτομο ως μέλος του κοινωνικού συνόλου, έχει δικαίωμα στην κοινωνική προστασία.

Όμως αξίζει να σταθούμε ειδικά στο άρθρο 5 των Δικαίων του Ρήγα, που αναφέρει: «Τα ελεύθερα γένη δεν γνωρίζουν καμιάν αξίαν προτιμήσεως εις τα εκλογάς των, παρά την φρόνησιν και την προκοπήν, ήγουν, καθένας, όταν είναι άξιος και προκομμένος δια μία δημοσίαν δούλευσιν, ημπορεί να την αποκτήση. Εξ εναντίας δε, μην όντας άξιος, αλλά χυδαίος, δεν πρέπει να τω δοθή, διότι, μην ηξεύροντας πως να την εκτελέση, προσκρούει και βλάπτει το κοινόν με την αμάθειαν και την ανεπιδεξιότητά του».

Το άρθρο 21 της ΟΔΔΑ, παράγραφος 2, αναφέρει ότι «καθένας έχει το δικαίωμα να γίνεται δεκτός, υπό ίσους όρους, στις δημόσιες υπηρεσίες της χώρας του».

Το άρθρο αυτό του Ρήγα έχει ιδιαίτερη σημασία διότι επισημαίνει τη σπουδαιότητα της αξιοκρατίας, κάτι που δεν περιλαμβάνει με την ίδια έμφαση η ΟΔΔΑ και που, εξάλλου, απουσιάζει από πολλές κοινωνίες και, δυστυχώς ιδιαίτερα, στη δική μας και όταν και όπου πάσχει η αξιοκρατία, πάσχει επίσης και η δημοκρατία.

Επίσης το άρθρο 8 του Ρήγα αναφέρει: «Η σιγουρότης είναι εκείνη η διαφέντευσις, οπού δίδεται από όλον το έθνος και τον λαόν εις τον κάθε άνθρωπον δια την φύλαξιν του υποκειμένου του, των δικαίων του και των υποστακτικών του, ήγουν όταν βλάβη τινάς ένα μόνον άνθρωπον, ή πάρη αδίκως απ' αυτόν, όλος ο λαός πρέπει να σηκωθή κατ' επάνω εκείνου του δυνάστου και να τον αποδιώξη».

Το άρθρο 23 αναφέρει «η κοινή επιβεβαίωσις και σιγουρότης του κάθε πολίτου συνίσταται εις την ενέργειαν όλων των πολιτών. Ήγουν, να στοχαζώμεθα πώς, όταν πάθη ένας τίποτες κακόν, εγγίζονται όλοι, και δια τούτο πρέπει να βεβαιώ-

σωμεν εις τον καθένα την μεταχείρισιν και την προφύλαξιν των δικαίων του. Αυτή η σιγουρότης θεμελιώνεται επάνω εις την αυτεξουσιότητα του έθνους, ήγουν, όλον το έθνος αδικείται, όταν αδικήται ένας μόνος πολίτης. Δεν νομίζω ότι κάτι ανάλογο, όπως τα άρθρα 5, 8 και 23 με τη γνήσια δημοκρατική, αλλά και οικουμενική τους σημασία και διάσταση, περιλαμβάνονται σε άλλο σχετικό διεθνές κείμενο και, τηρουμένων των αναλογιών, είναι ασύγκριτα και ανυπέρβλητα και είναι γνήσια Ελληνικά και πρωτότυπα, σμιλεμένα στον ιδιοφυή, στοχαστικό και οραματικό νου του Ρήγα! Και, επίσης, εκείνο που έχει ιδιαίτερη αξία και σημασία είναι ότι ενώ οι παρόμοιες διακηρύξεις από διεθνείς οργανισμούς περιορίζονται στο θεωρητικό πλαίσιο, ο Ρήγας τις δικές του τις ενσωμάτωσε σε Σύνταγμα ώστε να υλοποιούνται! Ακόμη, ότι τα δικαιώματα του Ρήγα είχαν διεθνή χαρακτήρα γιατί αφορούσαν τα Βαλκάνια και την Ευρώπη, αλλά, σαν προέκταση και την οικουμένη. Συνεπώς, δεν υπήρξε πρωτοπόρος στην Ελλάδα και τα Βαλκάνια, αλλά και στην Ευρώπη και τον κόσμο!

Οπωσδήποτε, πρέπει να αναλογισθεί κανείς ότι ο Ρήγας ζούσε και λειτουργούσε επανασταστικά σε μια εποχή επανασταστική και γιαυτό διακρίνουμε τη ριζοσπαστικότητα και επαναστατικότητα των ιδεών και των λόγων του. Όμως, εκείνο που δεν πρέπει να μας διαφεύγει είναι ότι με την πάροδο του χρόνου και την υποτίθεται σταθεροποίηση της ελευθερίας και δημοκρατίας στον κόσμο, επαναστατικές ιδέες σαν αυτές του Ρήγα κάπου ξεχάστηκαν και ξέφτισαν. Στην ουσία κάποιοι τις άφησαν να ξεχαστούν και να ξεφτίσουν σκόπιμα γιατί ήταν ενοχλητικές και επικίνδυνες για την, πολλές φορές, αντιδημοκρατική εξουσία και τα ύποπτα προνόμια της. Μια ακόμη τραγική πτυχή είναι ότι ο Ρήγας υπήρξε, και αυτός, θύμα κομματικής καπηλείας στην ίδια την Πατρίδα του. Όμως, με την πολιτική ωριμότητα, που αποκτά ο λαός, δυστυχώς πολλές φορές ύστερα από εθνικά δράματα και τραγωδίες, επέρχεται η κάθαρση όχι από μηχανής θεό, αλλά από τον ίδιο το λαό, που μπορεί να είναι πολλές φορές «ευκολόπιστος και προδομένος», αλλά που συνέρχεται, αναγνωρίζει, παραδέχεται και τιμά το εθνικά «άξιο», το εθνικά «πρέπει». Και εδώ έγκειται η σημασία και αξία των υπεύθυνων πνευματικών ταγών. Έτσι, σιγά αλλά σταθερά και σίγουρα, η πρωτοπόρα, ηρωϊκή, επαναστατική, εθνεγέρτιδα και κοσμογονική, εμπνευσμένη και εμπνευστική σκέψη του Ρήγα, έχει εδραιωθεί στην εθνική συνείδηση και αποτελεί πολύτιμη και ιερή παρακαταθήκη για τις τωρινές και μελλοντικές γενιές.

Σήμερα ολόκληρη η ανθρωπότητα αντιμετωπίζει ένα πιο επικίνδυνο είδος υποδούλωσης, από έναν εχθρό απρόσωπο, κρυφό, ύπουλο, ασυνείδητο, αδίστακτο, ανελέητο, απάνθρωπο και απανθρωπίζοντα. Και ο εχθρός αυτός δεν αντιμετωπίζεται στα πεδία των μαχών γιατί δεν έχει τακτικό στρατό ούτε συμβατικά κ.ά. γνωστά όπλα. Ούτε αντιμετωπίζεται στους δρόμους και στα τετράγωνα των πόλεων γιατί

δεν διαθέτει ένοπλες ομάδες. Ούτε, τέλος, στον αέρα και στη θάλασσα γιατί δεν διαθέτει αεροπλάνα και πλοία.

Ο νέος αυτός, εφιαλτικός, εχθρός, που βρίσκεται ήδη εντός των τειχών, απειλώντας σιγά, μεθοδικά και καίρια την κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη, με αμέτρητες ήδη ανθρώπινες εκατόμβες, είναι προϊόν της πρόθεσης «παρά» και υποπροϊόν της: ο ΠΑΡΑΝΘΡΩΠΟΣ, ένα σύγχρονο τραγικό σύμβολο του αμοραλισμού, της υποकुουλτούρας, του αθεϊσμού και της υλιστικής παραφροσύνης, της απαξίωσης των ανθρώπινων ιδανικών, της κατιόντως ισοπέδωσης των ανθρώπων, του αφιονισμού της εξουσίας, της αλαζονείας, του στυγνού ανταγωνισμού, της κερδομανίας, του διχασμού, της βίας, του κοινωνικού αποκλεισμού.

Ο χώρος δράσης του: όπου υπάρχουν άνθρωποι. Και τα όπλα του: βία, εγκληματικότητα, ναρκωτικά, τρομοκρατία, αμοραλισμός κ.ά. Ο εχθρός του: ο άνθρωπος και τα ιδανικά του: η ελευθερία, η ειρήνη, η δικαιοσύνη, η αρετή, η ηθική, η αρμονία, η ομορφιά. Ο απώτερος σκοπός του: η με κάθε τρόπο επικράτηση της «Νέας Τάξης», η οποία στα πλαίσια της περιβόητης παγκοσμιοποίησης και με ένα καινούριο δεκανίκι, τη διεθνή τρομοκρατία, επιχειρεί να καθυποτάξει την παγκόσμια κοινωνία και να την μετατρέψει σε ένα απέραντο ΑΝΘΡΩΠΟΡΥΧΕΙΟ, όπου κάποιοι αντικοινωνικοί προνομιούχοι, οι κατά το Δημοσθένη «παραξίαν ευτυχούντες», εξορύσσουν ανθρώπους και τους εκμεταλλεύονται απάνθρωπα.

Και δια του λόγου το αληθές, επιτρέψτε μου να σας διαβάσω ορισμένα στοιχεία, επίσημα του ΟΗΕ (παλαιότερα για την εικόνα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στον κόσμο:

- Η συνολική περιουσία των τριών πλουσιότερων ανθρώπων στον κόσμο ξεπερνά το άθροισμα του ΑΕΠ των 48 λιγότερο αναπτυγμένων χωρών.
- Η περιουσία των 32 πλουσιότερων ανθρώπων στον κόσμο ξεπερνά το άθροισμα του ΑΕΠ της Νότιας Αφρικής.
- Η περιουσία των 84 πλουσιότερων ανθρώπων στον κόσμο ξεπερνά το ΑΕΠ της Κίνας.
- Η περιουσία των 225 πλουσιότερων ανθρώπων στον κόσμο ξεπερνά το 1 τρις δολάρια. Όμως, λιγότερο από το 4% του ποσού αυτού φτάνει για την παροχή βασικών κοινωνικών υπηρεσιών σε όλους τους ανθρώπους της Γης.
- Περίπου 200-250 εκατομμύρια ανήλικα παιδιά αναγκάζονται να εργάζονται, θύματα στυγνής εκμετάλλευσης. Στη Βραζιλία υπολογίζονται να είναι περίπου 45 εκατομμύρια ενώ στις ΗΠΑ περίπου 5,5 εκατομμύρια.
- Οσον αφορά την απάνθρωπη «υπόγεια βιομηχανία» σεξουαλικής εκμετάλλευσης ανήλικων παιδιών, στις Ινδίες υπολογίζεται ότι ξεπερνούν τα 450 χιλ. παιδιά, ενώ στις ΗΠΑ τις 100 χιλ.

- Όσον δε αφορά στο πιο απάνθρωπο, βάρβαρο και φρικιαστικό έγκλημα της εμπορίας μελών σώματος, δεν υπάρχουν στοιχεία...
- Οι ετήσιες δαπάνες για διαφημίσεις σε παγκόσμιο επίπεδο έχουν αυξηθεί κατά 700 ο/ο από το 1950 έως σήμερα ξεπερνώντας τις δαπάνες για την ανάπτυξη της παγκόσμιας οικονομίας.

Οι αμείλικτοι αυτοί αριθμοί, που ηχούν σαν εκτυρσοκροτήσεις ενός αόρατου εκτελεστικού αποσπάσματος εναντίον των άρθρων της ΟΔΔΑ συνεχίζουν:

Για βασική εκπαίδευση παγκοσμίως δαπανώνται ετησίως (δισ.δολ.)	6
Για καλλυντικά μόνον στις ΗΠΑ	8
Για υγιεινή άρδευση στον κόσμο	9
Για παγωτά μόνον στην Ευρώπη	11
Για γυναικολογική υγιεινή	12
Για αρώματα στην Ευρώπη και ΗΠΑ	12
Για βασική υγειονομική περίθαλψη	13
Για τροφές κατοικίδιων ζώων Ευρώπη και ΗΠΑ	17
Για επαγγελματική διασκέδαση, Ιαπωνία	35
Για αλκοολούχα ποτά παγκοσμίως	105
Για ναρκωτικά	400
Για στρατιωτικές δαπάνες	780

Σημειωτέον ότι ενώ ο τζίρος της εμπορίας όπλων αυξάνεται συνεχώς ανησυχητικά, πεθαίνουν κάθε χρόνο από την πείνα περίπου δέκα εκατομμύρια παιδιά! Τι να πούμε για την ατέλειωτη τραγωδία των προσφύγων (πάνω από 30 εκατομμύρια), που ιδιαίτερα η πατρίδα μας έχει επηρεασθεί δραματικά από το προσφυγικό τσουνάμι, καθώς και των πολλαπλών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εθνικών και θρησκευτικών μειονοτήτων σε διάφορες χώρες όπως, ιδιαίτερα, στη γειτονική Τουρκία, που ενώ επικρίνεται και από την Ύπατη Αρμοστεία για τους Πρόσφυγες, φιλοδοξεί να γίνει νέα οθωμανική αυτοκρατορία και συνεχίζει απειλές εναντίον της Ελλάδας παραβιάζοντας το Χάρτη του ΟΗΕ και το Διεθνές Δίκαιο. Και, δυστυχώς ενώ ο ΟΗΕ, αλλά και η ΕΕ και το ΝΑΤΟ, θα έπρεπε να είχαν παρέμβει δυναμικά, τηρούν σιγήν ιχθύος! Ευτυχώς, όμως, επιτέλους, πριν λίγες ημέρες η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (Commission) αντέδρασε και επέστησε την προσοχή στην Τουρκία για τις παραβιάσεις του ελληνικού εναέριου και θαλάσσιου χώρου! Το κατά πόσον θα σεβαστεί την Επιτροπή, θα το δούμε. Επίσης, τι να πούμε για νέες γενοκτονίες που διαπράττονται ιδιαίτερα από Τζιχαντιστές κ.ά. υπό το απαθές βλέμμα ισχυρών! Προφανώς, κάποιοι επενδύουν σε τέτοιες τραγωδίες! Είναι ατέλειωτος ο κατάλογος της στυγνής φανεράς ή άδηλης παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η οποία δημιουργεί φρικτή εικόνα που θυμίζει το πορτρέτο του τρα-

γικού Ντόριαν Γκρέη, και αν δεν αντιμετωπισθεί άμεσα και αποτελεσματικά θα οδηγήσει σε νέο Αρμαγεδδώνα και θα μιλάμε πλέον όχι για ανθρώπινα, αλλά για απάνθρωπα δικαιώματα!

Βέβαια, δεν είναι άμεσα σχετικό με το θέμα μας, αλλά δυο καίρια προβλήματα που άπτονται των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και που δεν φαίνεται να απασχολούν ιδιαίτερα τους περί πολύ τυρβάζοντες ηγέτες του κόσμου, είναι το δημογραφικό πρόβλημα και αυτό του κοινωνικού αποκλεισμού, για τα οποία θα ήταν ευχής έργο αν κάποιος πίο ειδικός από εμένα τα πραγματευόταν.

Σήμερα, λοιπόν, όσο ίσως ποτέ άλλοτε δεν έχει ανάγκη η Πατρίδα μας - που κάποιοι θέλουν να τη μετατρέψουν σε μουσειακό και αναψυχής χώρο, έχοντας αφαιμάξει ό,τι πολυτιμότερο και αξιότερο, παραβιάζοντας κατά συρροή πολλά ανθρώπινα δικαιώματα- αλλά και η ανθρωπότητα- από αγνές, γνήσιες, ελεύθερες, ριζοσπαστικές, αστραφτερές, ανθρωπιστικές, οικουμενικές, δημοκρατικές ιδέες σαν αυτές, τις πρωτοποριακές και προδρομικές της ΟΔΔΑ του μεγάλου Εθνοήρωα και Εθνομάρτυρα Ρήγα Βελεστινλή. Κι αν η ΟΔΔΑ του 1948 αποτελεί ένα σπουδαίο και πολύτιμο διαχρονικά παγκόσμιο κεφάλαιο, οι σχετικές ιδέες του Ρήγα αποτελούν επάξια τον καλύτερο σύγχρονο προάγγελό της. Και θα ήταν ευχής έργον αν κάποιος υπεύθυνος και αρμόδιος ελληνικός ή άλλος φορέας, πρότεινε να ανεγερθεί προτομή του Ρήγα στην Έδρα του ΟΗΕ ή της ΟΥΝΕΣΚΟ. Θα αποτελούσε τον ελάχιστο φόρο τιμής στον Οικουμενικό αυτόν Έλληνα - Άνθρωπο -Δημοκράτη!